

ΣΥΜΜΕΙΚΤΑ

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΣΤΕΡΓΕΛΛΗΣ

ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΟΔΥΣΣΕΑ ΙΑΛΕΜΟ

Στή μελέτη μας που δημοσιεύθηκε στον πρώτο τόμο του περιοδικού του Κέντρου¹ συμπεριλάβαμε και βιογραφικό περίγραμμα για τον Όδυσσεα Ίάλεμο (σσ. 109-111), που το 1880 στην Κωνσταντινούπολη συγκρούστηκε με το Πατριαρχείο στην προσπάθειά του να διασφαλίσει υπέρ του Έλληνικού Φιλολογικού Συλλόγου, του οποίου πρόσφατα είχε διατελέσει πρόεδρος, το δικαίωμα άσκησης του εκπαιδευτικού έργου στον αλύτρωτο Ελληνισμό. Ο Ίάλεμος ξαναεπισκέφθηκε την Κωνσταντινούπολη, τουλάχιστον το 1882, όπως γνωρίζουμε από την εφημερίδα *Νεολόγος*. Ο παλαίμαχος δημοσιογράφος της Μυτιλήνης κ. Όμηρος Κοντούλης, στον οποίο καταστήσαμε γνωστή τη μελέτη, είχε πριν από χρόνια παρουσιάσει στην εφημερίδα της Μυτιλήνης *Αιολικά Νέα*² το ίδιο πρόσωπο, μετά δε τη δημοσίευση της μελέτης μας παρουσίασε το αποτέλεσμα έρευνών του για τον Ίάλεμο³, από τις οποίες, παρά τις ποικίλες αδυναμίες των δημοσιευμάτων στις οποίες γίνονται γνωστά τα αποτελέσματα, μπορούν να άντληθούν συμπληρωματικές πληροφορίες σε συνδυασμό με όσα αυτοβιογραφικά στοιχεία παρέχει ο ίδιος ο Ίάλεμος σε δημοσιεύματά του, που έχει χρησιμοποιήσει ο κ. Κοντούλης. Αυτά είναι:

1) “Αναμνήσεις”, *Ποικίλη Στοά, Έθνικόν Ημερολόγιον*, τ. Ε’ (1885), Αθήνα 1884, σσ. 330-339.

2) “Ο ‘Κρόμβελ’ του Βίκτωρος Ουγκώ και ή το 1858 είκοσιπενταετηρίς του Όθωνος”, *Ετήσιον Ημερολόγιον του έτους 1887* (Κ. Σκόκου), Αθήνα 1886, σσ. 112-125.

1. “Από την ιστορία των φιλεκπαιδευτικών σωματείων της Κωνσταντινούπολης. Πατριαρχείο και Έλληνικός Φιλολογικός Σύλλογος”, *Δελτίο του Κέντρου Έρευνας της Ιστορίας του Νεωτέρου Ελληνισμού*, τ. Α’ (1998), σ. 101 κ. έ.

2. “Ένας γίγαντας”, *Αιολικά Νέα*, 27-11-1994.

3. “Γενεαλογικά”, φ. της ίδιας εφημερίδας 7-1-1999. “Ιστορικά ξεστρατίσματα”, 14-1-1999. “Όδυσσέας Ίάλεμος”, 18-3-1999.

Καί στα δύο αυτά δημοσιεύματα (σσ. 331 και 123 αντίστοιχα) ο Ίάλεμος δίνει ἔμμεσα τὴν πληροφορία ὅτι γεννήθηκε τὸ 1835, ἔτος διαφορετικὸ ἀπὸ αὐτὸ ποὺ ἀναφέρομε ὅτι συνάγεται ἀπὸ τὴ δήλωσή του γιὰ τὴν ἐγγραφή του στὸ Πανεπιστήμιο, δηλ. 1832 περίπου (σ. 109, ὑποσ. 25 τῆς μελέτης μας). Ἡ ἐκδοχὴ ὑπὲρ τῆς δεύτερης χρονολογίας ἐνισχύεται καὶ ἀπὸ ἀρχεῖακά εὐρήματα τοῦ κ. Κοντούλη.

Στὸ πρῶτο ἀπὸ τὰ δημοσιεύματα δίνει ἐπίσης πληροφορίες γιὰ τὶς ἐφημερίδες μὲ τὶς ὁποῖες συνεργαζόταν (*Πρωινὸς Κήρυξ*, *Ἐθνικὴ*, *Μέλλον τῆς Ἀνατολῆς*) καὶ γιὰ κάποιες σημαντικὲς σχέσεις του (Περ. Ἀργυρόπουλος, Ἐπ. Δεληγιώργης).

Στὸ δεύτερο δημοσίευμα ἀναφέρεται, μαζὶ μὲ ἄλλα, καὶ στὴν ἐνασχόλησή του μὲ τὴν εὐρωπαϊκὴ λογοτεχνία (κυρίως γαλλικὴ) καὶ στὴν ἔμπνευσή του ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴ καὶ Γαλλικὴ Ἐπανάσταση, δηλώνοντας τὶς πνευματικὲς ρίζες τῆς ἀγωνιστικότητάς του καὶ βασικά στοιχεῖα τῆς προσωπικότητάς του. Ἔτσι ἐξηγεῖται καὶ ὁ θαυμασμὸς του γιὰ τὸν συναγωνιστὴ του στὴν ἔξωση τοῦ Ὁθῶνα Μακρυγιάννη, τοῦ ὁποῖου ἐκφώνησε τὸν ἐπικήδειο (1864).

Ἡ τελευταία σημαντικὴ αὐτοβιογραφικὴ πληροφορία ἀπὸ τὸ δημοσίευμά του αὐτὸ εἶναι ὅτι μόλις δεκατεσσάρων χρόνων, μαθητὴς τοῦ Γυμνασίου, ἐγκατέλειψε τὴν ἰδιαίτερη πατρίδα του καὶ ἦλθε στὸ Ναύπλιο, ἀφήνοντας ἔτσι τὴν πολιτικὴ συνείδησή του νὰ διαμορφωθεῖ μέσα στοὺς προβληματισμοὺς τοῦ ἠπειρωτικοῦ ἑλληνισμοῦ.